

סיכאל נילקודי

שלום הגליל זוטא

ובוהו מחשבתו. ישראל סיפקה נשק לאיראן בפרשת איראן-קונטראס, כדי לשפר את היחסים עם מישטר האיית'אללה. החיזב'אללה היא המכשיר הלבני נוני של האיית'אללה. איך מתיישבים שני הדברים?

החיזב'אללה אינה מאימת על גבר לות ישראל. לעומת זאת, היא לוחמת בצד"ל, צבא-השכירים של ישראל. מטרת החיזב'אללה היא לשחרר את ררום לבנון, שבה היא רואה (כמו כל הלבנרנים) שטח-כיבוש ישראלי.

במיקרה הטוב ביותר היה כאן מיבצע של סיוע צה"ל ל"צד"ל, ניסיון של צה"ל להקל את הלחץ על צבאו של אנטואן לאחר.

אם כן, נוצר כאן סאראדוכס. צד"ל הוקם כדי להגן על ישראל. עכשיו נאלץ צה"ל להגן על צד"ל.

כאשר הוקם איזור-הביטחון, בשלהי הנסיגה מלבנון, נוצר מצב חריג באיזור ג'זין. עיירה נוצרית זו לא נכללה מלכתחילה כאיזור-הביטחון, מפני שהיא מרוחקת מן הגבול. אולם הגנרל לאחר עמד על כך שהוא רוצה להישאר בג'זין, וכך נוצר איזור-שליטה של לאחד שהוא מחוץ לאיזור-הביטחון. על האיזור הזה איימה החיזב'אללה.

עכשיו בא צה"ל ונאלץ להגן על צד"ל מסני איום זה, שאינו נוגע כלל לאיזור-הביטחון ולביטחון הגבול הישראלי.

הציבור הישראלי הגיב על כך מייד כחשש עמוק. אין לו חשק להיספג שוב לביצה הלבנונית. ילד שנכווה אינו רוצה לשחק באש. מה שמתחיל כמיבצע

כאילו כל זה אינו מספיק, בא עכשיו יצחק רבין ושילב יחד את שתי התמורות האלה במיבצע-שלום-הגליל-זוטא. במשך כמה ימים תפסה הפלישה ללבנון את הכותרות הראשיות בכל העיתונים ומהדורות-הטלוויזיה. שוב הופיעה דמותה של ישראל כביריון קשקשים, הביריון השכונתי המטיל את אימתו על שכניו בכוח גס. נכתב על טורי טנקים, על אלפי חיילים, על "יצר ההתפשטות של ישראל".

לא נשמע אף קול אחר בעולם שהגן על מעשה זה של ישראל.

לשחק באש

רם בישראל עורך המיבצע ספקות חמורים ביותר. יתכן כי מעולם לא היה עוד מיבצע צבאי שעורר מן הרגע הראשון ביקורת כה חמורה, נרחבת וג' לוייה.

- היא התמקדה בכמה מישורים:
- **מטרת המיבצע עצמו.**
- **מיספר החללים.**
- **טיב הביצוע.**
- **אוסן קבלת ההחלטות.**

לשם מה זה בא? יתכן כי השימוש הנרחב במילה "מחבלים", שאיבדה כל משמעות מדוייקת והמשמשת כמכשיר לכל צורך, בילבל גם את המחשבה של המתכננים. כי המיבצע לא כוון נגד "המחבלים" הפלסטיניים, אלא נגד "מחבלים" אחרים: מיפלגת-האל ("חיזב'אללה") השיעית.

הסיפור כולו אופייני לבילבול המחשבות המוחלטת השורר עתה בצמרת המדינית והצבאית — עולם של תהוה

האינתיפאדה ופתחה את הפצעים מחדש. חיילי צה"ל מופיעים מדי יום על המירקע כקלגסים קולוניאליים, ההורגים גים נשים וילדים, השוברים עצמות, המשתמשים בגז מרעיל, העורכים פוגרומים.

גזות, בתוספת מיספרים של אלפי הרורגים. הדימוי של צה"ל הקטן והאמיץ התחלף בדימוי של צה"ל רורסני וברור טאלי. צברה ושאתילה סתמו את הגולל על 34 שנות הערצה לצבא הישראלי. אך הספיק רושם זה לשכור, באה

ר עולם כולו נדהם. מיבצע שלום הגליל של אריאל שרון פגע בתרמית ישראל בעולם יותר מכל מעשה קודם. במשך שבועות הופיי עו מדי יום כטלוויזיה תמונות הכתים ההרוסים, השכונות המופצצות והמופי

בלאטון: חיילי צה"ל בדרך לפעולה. האם זה האוייב הנכון, במקום הנכון?